

Vĩnh Biệt Võ Chân Cửu Vĩnh Biệt Lam Phương

Không ngủ được, thức dậy. Mới mười hai giờ khuya. Nhắm mắt tự vỗ về "Ngủ đi, trời chưa sáng!".

Lại ngủ, như ngủ nán. Trăng vẫn thấy trong vườn. Ánh trăng và ánh sương chập chờn cơn gió nhẹ...

Rồi phải dậy. Thôi kệ. Vọc Net...chơi mà chơi. Bất chợt thấy hai người bay lên trời cái vụt!

Võ Chân Cửu, thứ nhất. Và Lam Phương, thứ nhì. Mười năm hẹn hò chi, chưa thăm mình một bữa.

Các anh làm tôi nhớ rồi lỡ mãi thời gian!

*

Cây nển nào cũng tàn.
Nén nhang nào cũng tắt.
Cái gì còn cũng mất.
Cái mất...đều Cố Nhân!

*Trong khoảnh khắc băng khuâng, tôi nhìn tôi rũ rượi.
Lễ Noel đang tới. Năm nay Lễ buồn hiu!*

Trần Vấn Lệ